

מ"ת 967/09/17 - מדינת ישראל נגד אמיר מוקלד, טליע מוקלד, סלים חורי

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 967-09-17 מדינת ישראל נ' מוקלד(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 30401/17

בפני	כבוד השופט ארז פורת
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אמיר מוקלד (עציר) 2. טליע מוקלד (עציר) 3. סלים חורי (עציר)

החלטה (לגבי שלושת המשיבים)

1. בפני בקשת המדינה להורות על מעצרו הממשי של שלושת המשיבים, אחר שהוגש נגדם כתב אישום בו יוחסו להם עבירות שעניינן נשיאת והובלת כלי נשק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, וכן שיבוש מהלכי משפט.

למשיב 1 יוחסו עבירות נוספות שעניינן נהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח תקף.

2. כעולה מחומר החקירה, ביום 22/08/17, סמוך לשעה 19:20, סיור משטרה חסם את הרכב בו נסעו המשיבים, שהיה ג'יפ לבן מסוג ניסאן טרנו ובו נהג משיב 1. הרכב, בשעה שנחסם, נמצא בישוב אבו סנאן.

שוטרים שעצרו את הרכב כאמור, קיבלו הודעה קודמת על ירי שנעשה בשטחי מטעים סמוכים, על ידי אלמונים שנסעו בג'יפ לבן, השוטרים איתרו את הרכב בו נסעו המשיבים, וביקשו לבדוקו, על רקע ההודעה כאמור.

כשיצאו השוטרים מהניידת לעבר הרכב, ניסה הנהג, משיב 1, להימלט, שילב הילוך אחורי, החל בנסיעה לאחור, אולם הרכב פגע במדרכה, מנועו נכבה והוא נעצר.

3. השוטרים התקרבו אל הרכב ואז הבחין אחד מהם, השוטרים שעמד לימין רכבם של המשיבים, כי מבעד לחלון הימני הקדמי ברכב נזרק חפץ עטוף בבד כחול, ואחר כך הושלך מחלון זה חפץ נוסף.

השוטר בדק את החפצים ומצא כי מדובר בשני אקדחים אשר מאוחר יותר נמצא כי הסתקנים, כשמשולבת בהם מחסנית, ללא תחמושת.

4. המשיבים, שהכחישו תחילה כל קשר לכלי הנשק, שינו גרסתם: משיב 1 מסר בגרסה שניה בחקירתו כי מצא את שני האקדחים יומיים לפני תפיסתו על ידי המשטרה, וכי התכוון להשיבם עוד באותו היום. משיב 1 ציין כי הוא שהשליך את אחד האקדחים שלא היה עטוף, מבעד לחלון הימני ברכב, ולא משיב 3 שישב במושב לצידו כטענת השוטר. עוד ציין כי משיב 2, שישב במושב האחורי, השליך את החפץ העטוף בבד כחול, לפי הוראתו של המשיב 1, שניתנה מיד כשהבחין בשוטרים.

לגרסת המשיב 1, שני המשיבים האחרים שנסעו עמו ברכב, לא היו מודעים להימצאות כלי הנשק ברכב, עד הגעת השוטרים, כשאז נתן למשיב 3 הוראה להשליך את החפץ העטוף בבד כאמור.

5. המשיב 2, שישב בספסל האחורי ברכב, אישר בגרסה שניה שמסר בחקירה, כי השליך את הבד הכחול מהרכב לבקשת משיב 1, אולם לדבריו המשיב 1 לא מסר לו כי טמון בו אקדח שעטוף בבד.

משיב 3 ראה לשמור על זכות השתיקה בכל מהלך חקירותיו, ונמנע מלהשיב לשאלות החוקרים.

6. ב"כ המשיב 1 לא חלק על קיום ראיות לכאורה לאישומים, אולם סבר כי בנסיבות העניין עניינו של מרשו מצדיק בחינת חלופת מעצר, בעיקר בשים לב לגרסתו שלא נסתרה, על אודות נסיבות הגעת האקדחים לרשותו, ולכך כי אין ראיה כי בוצעו עבירות בכלי הנשק על ידי מרשו.

7. ב"כ המשיבים 2+3 עתרו לשחרורם מרשיהם לחלופת מעצר "רופפת" בשים לב לקשיים ראייתיים בבסיס האישומים בעניינם: נטען כי המשיב 2 לא היה ער להימצאות כלי הנשק ברכב, גם בשעה שהשליך את אחד מהם כאמור, וכי אין כל ראיה פורנזית שקושרת את המשיב 2 למגע במי מכלי הנשק.

ב"כ המשיב 3 טען כי עולה תמיהה מצד השוטר שזיהה את מרשו כמשליך אקדח, יכול היה כלל להבחין בכך. צוין כי השוטר עצמו אישר כי התמקד בחפץ הראשון שהושלך ורץ אליו, ובנסיבות כאלה כיצד יכול היה להבחין בהשלכת חפץ נוסף כלשהו מהרכב כשמיקד את מבטו בנקודה אחרת המרוחקת מהרכב עצמו.

עוד נטען כי המשיב 1 טוען שהוא השליך את האקדח החשוף ולא המשיב 3, ואם מבקשת המאשימה לדחות את גרסתו בעניין זה, אזי אין בתיק כל גרסה על אודות אופן הגעת כלי הנשק לרכב, ונשמט הבסיס הראייתי לקשירת המשיבים לכלי הנשק.

8. אחר עיון בתיק הראיות, אציין כי להשקפתי קמה תשתית ראייתית לכאורית כלפי המשיבים לאישומים שיוחסו להם: המשיבים נעצרו אחר דיווח כי מרכב בעל מאפיינים דומים לרכבם, נורו יריות זה מקרוב. אומנם מעשה הירי לא יוחס למשיבים, אך יחד עם זאת, מעצרו בסמוך כשהם שוהים ברכב דומה לזה שנצפה על ידי המודיע למשטרה כאמור, מהווה נסיבה מחמירה.

שני כלי הנשק שנתפסו, נמצאו עם מחסנית ללא תחמושת, עניין התומך בכך שנעשה בהם שימוש זה מקרוב. זאת ועוד: המשיבים 2+3 נצפו כשהם משליכים כל אחד כלי נשק אל מחוץ לרכב. בכגון זה קמה חזקה שבעובדה כי היו מודעים להימצאות כלי הנשק ברכב ומיהרו להשליכו. גרסת המשיב 1 כי הוא שהורה למשיב 2 להשליך את האקדח העטוף ובעצמו השליך את האקדח החשוף, נראית מוקשית: היא נסתרת בגרסת המשיב 2 באשר למקום הימצאות האקדח העטוף בתוך הרכב, וכן בשאלה המשמעותית האם המשיב 1 גילה למשיב 2 שבתוך הבד שהורה לו להשליך, מצוי אקדח.

יש אף לתהות כיצד הספיק משיב 1 ליתן הוראה למשיב 2 שעה ששטר שעמד בסמוך מצד שמאל לרכב, ציין כי מרגע התקרבו, לא נשמע משיב 1 משוחח עם האחרים.

כמו כן אזכיר כי שתי הגרסאות של המשיבים 1+2 הינן כבושות ונמסרו שלא באופן מיידי. המשיב 3 נצפה על ידי אחד השוטרים כשהוא משליך אקדח בעצמו. תהיית בא כוחו הכיצד היה יכול אותו שוטר להבחין בהשלכת האקדח אחר שכבר התמקד במבטו בחפץ הקודם שהושלך, מוסברת בזכ"ד שערך סמוך לאחר האירוע, ולפיו הבחין בזריקת החפץ הראשון, לא התקרב לחפץ, ואז ובתוך זמן קצר ובעודו עדיין סמוך לרכב, הבחין בהשלכת חפץ נוסף מתוכו.

איני סבור כי בשלב זה ניתן לומר כי גרסת השוטר עידן אינה הגיונית, או שנפלו בה תהיות על פניה. לעניין המשיב 3 יש לזכור כי בחר לשמור על זכות השתיקה,

"זה מכבר נפסק כי קיומן של ראיות נסיבתיות שיש בהן לקשור נאשם למעשים המיוחסים לו בכתב האישום, בצירוף שמירתו על זכות השתיקה, יש בהם כדי להקים את התנאי של קיומן של ראיות לכאורה לצורך מעצרו עד תום ההליכים נגדו" (בש"פ 8445/13 **עזאם נ' מדינת ישראל**).

הדברים יפים, בקל וחומר בענייננו, שעה שהראיה כי כלי הנשק היו בידי המשיבים 2+3 אינן נסיבתיות כי אם ישירה.

9. עוד ראיתי לציין כי המשיבים ניסו להימלט מהמשטרה ורק בשל תקלה מכנית ברכב, הדבר לא צלח. ענין זה מקים חשש להימלטות מאימת הדין, בהתייחס להליך המשפטי בעניינם.

בנסיבות האמורות אני סבור כי בידי המבקשת ראיות לכאורה לתמיכה באישומים.

נוכח טיבם והנסיבות האופפות את החזקת כלי הנשק כאמור, ראיתי צורך בהרחבת בסיס הנתונים שבידי טרם מתן החלטה בעניין מעצרו של המשיבים. על כן ראיתי להורות על הכנת תסקיר מעצר בהתייחס לשלושת המשיבים.

התסקיר יוכן עד ליום 01/10/17.

דיון בבקשה נקבע ליום 02/10/17 שעה 09:00.

בנסיבות האמורות, מבוטל הדיון שנקבע ליום 11/09/17 בעניינם של המשיבים ויש לבטל זימונם משב"ס לאותו מועד.

המזכירות תזמן המשיבים משב"ס.

העתק ההחלטה לשירות המבחן ולצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.